

Čís. 152.

Nařízení vlády republiky Československé ze dne 11. března 1920,

**jmž se upravuje soudnictví a rozšiřuje působnost
zákonů a nařízení z oboru soukromého práva a
soudní správy v územích postoupených Česko-
slovenské republice podle mírových smluv.**

Dle zákona ze dne 30. ledna 1920, č. 76 Sb. z. a n., se nařizuje:

§ 1.

Dnem, kterého byla převzata do správy Československé republiky území, postoupená jí podle mírové smlouvy ze dne 28. června 1919 Německem, vykonává se na těchto územích soudnictví jménem Československé republiky.

Ministr spravedlnosti se zmocňuje, aby nařídil podle ustanovení, platných nyní pro Čechy, Moravu a Slezsko, čeho je potřeba pro výkon soudnictví na těchto územích, zejména aby buď zřídil samostatné soudy a jiné úřady a ústavy, podléhající správě spravedlnosti, neb území anebo části jejich spojil s obvody již zřízených soudních úřadů, je podřídil soudu vyšší stolice, určil jejich obvod a sídlo a ustanovil potřebné pro ně soudce, úředníky a orgány.

§ 2.

Týmž dnem, kdy nabude účinnosti toto nařízení, rozšiřuje se na převzatá území účinnost veškerých zákonův a nařízení, platných dosud pro obvod Čech, Moravy a Slezska, kterými upraveny jsou hmotné právo i soudní řízení v občanských i trestních věcech (jako na př. obecný zákon občanský ze dne 1. června 1811, č. 946 Sb. zák. soud., obchodní zákon ze dne 17. prosince 1862, č. 1 ř. z. z roku 1863, trestní zákon ze dne 27. května 1852, č. 117 ř. z., civilní řád soudní ze dne 1. srpna 1895, č. 112 a 113 ř. z., exekuční řád ze dne 27. května 1896, č. 78 a 79 ř. z., řád konkursní, vyrovnávací a odpůrčí ze dne 10. prosince 1914, č. 337 ř. z., trestní řád ze dne 23. května 1873, č. 119 ř. z., atd.), organizace soudů a jiných úřadův a ústavů podléhajících správě spravedlnosti (na př. zákon o soudní organizaci ze dne 27. listopadu 1896, č. 217 ř. z., o soudní příslušnosti ze dne 1. srpna 1895, č. 110 a 112 ř. z., advokátní řád ze dne 6. července 1868, č. 96 ř. z., notářský řád ze dne 25. července 1871, č. 75 ř. z., atd.) se všemi pravidly, jež byla zachována v platnosti těmi kterými zákony anebo vydána podle nich a ku provedení jejich, i se všemi změnami provedenými na nich do toho dne.

Tyto zákony a nařízení nabývají účinnosti na místě všelikých jiných zákonů, nařízení a zvyklostí, tytéž věci upravujících, s touž zákonnou mocí, jako by tam byly samy vyhlášeny, a po-

kud nejsou dále v §§ 3—10 stanoveny výjimky, jako ustanovení jediné výjizí.

O ustanoveních knihovního zákona ze dne 25. července 1871, č. 95 ř. z., a s ním souvisejících, zejména o zakládání a doplnění, jakož i vedení veřejných knih vůbec bude vydáno zvláštní nařízení.

§ 3.

1. Zákony a nařízení v postoupeném území nově zavedené nemají účinku na jednání, která se stala přede dnem, kdy ony zákony a nařízení tam nabývají účinnosti, a na práva, jichž někdo nabyl dříve podle zákonů tam dosud platných.

2. Právní jednání, prohlášení a skutečnosti, jež se staly před účinností nových zákonů v onom území, budou posuzovány co do formy a osobní způsobilosti zúčastněných podle zákonů plativších před tím. Pokud mají nové zákony obdobná ustanovení, nebo mají výhodnější ustanovení pro zavázaného a nejsou tím práva třetích osob dotčena, posuzovány buďte právní účinky jednání, prohlášení a skutečností, stavších se i před jejich účinností, podle zákonů nově zavedených, jinak podle zákonů platných v době, kdy právní účinky ty nastaly. To platí zejména o způsobilosti, zavazovati se a činiti pořízení o jmění, ať mezi živými nebo pro úmrtí.

3. Platnost manželství posuzuje se vždy podle zákonů, které platily v době uzavření jeho. Rozepře o rozvod anebo rozluku manželství, jakož i účinky jeho, a poměry z něho plynoucí, posuzovány buďte podle zákonů platných v době, kdy se o nich rozhoduje, nechtělo bylo manželství kdykoliv uzavřeno. Ustanovení §§ 15 a násl. zákona ze dne 22. května 1919, č. 320 Sb. z. a n., platí také tehdy, když bylo před účinností tohoto zákona v postoupeném území soudem příslušným pravoplatně uznáno na zrušení manželského společenství (§§ 1575, 1576 něm. ob. zák.).

4. Poručníci a opatrovníci, zřízení podle ustanovení dříve platných, budou svůj úřad vykonávat nadále pod dohledem soudu, příslušného podle nových zákonů, se všemi povinnostmi a omezeními jim těmito uloženými.

5. Účinky posledních pořízení a dědičných smluv, zřízených před tím, než nabyl účinnosti v postoupeném území obec. zákon občanský z roku 1811, posuzovány budou podle dřívějších zákonů. Zemřel-li zůstavitel před tímto dnem, a nastane-li zákonná posloupnost dědičná, rozhodnými jsou pro posouzení způsobilosti dědití a pro povolání k dědictví zákony, platné v době úmrtí.

6. Jsou-li v zákonech nově zavedených stanoveny kratší lhůty k uplatnění práv nebo k zachování jejich, ku podání žaloby neb odporu, nebo ku prohlášení, nežli v zákonech dosud platných, platí delší lhůty určené v těchto, když sku-

tečnost rozhodná pro počátek lhůty nastala dříve, nežli nové zákony nabyly účinnosti. Zejména vydržení lety a promlčení, které počalo dříve, a pro které je snad v novém zákoně stanovena kratší lhůta, posuzuje se podle dřívějších zákonů. Chtěl-li by se někdo dovolávat vydržení nebo promlčení tam, kde podle dřívějších zákonů ani nemělo místa, neb alespoň mělo nastati po delším čase, může v onom případě počítati vůbec vydržení nebo promlčení, a v tomto kratší lhůtu podle nových zákonů teprv od času, kdy nabyly účinnosti.

§ 4.

Firmy kupců jakož i společnosti a společenstva jsoucí v nabytém území přeneseny budou do rejstříku soudu příslušného podle jejich sídla; posuzovány budte podle dosavadního práva a společnosti akciové, komanditní na akcie, společnosti s r. o. a společenstva jsou povinny poimouti do své firmy dodatek „starého práva“. Podrobnosti provedeny budou nařízením ministra spravedlnosti.

Vedení rejstříků budiž přizpůsobeno ustanovením práva nově zavedeného.

§ 5.

1. V právních rozepřích, jež byly zahájeny před účinností procesních zákonů nově zavedených v tomto území, bude pokračováno u soudů příslušných podle zákona o příslušnosti z 1. srpna 1895, č. 111 ř. z., na něž budou z úřední moci přeneseny, v řízení stanoveném pro ně civ. řádem soudním ze dne 1. srpna 1895, č. 113 ř. z. Účinky podání žaloby podle starého práva se zachovávají v platnosti a doba podání jest rozhodná také podle práva nově zavedeného.

Námítky dříve vznesené zůstávají účinnými. Nebylo-li dosud o privilegovaných námítkách rozhodnuto, stane se to podle § 261 c. ř. s.

Pro prostředky opravné proti rozhodnutím (rozsudkům, usnesením), která byla doručena nebo prohlášena dříve, než nové zákony nabyly účinnosti, počítá se lhůta podle ustanovení dosud platných; jinak počítá se podle nových zákonů.

Nebylo-li o prostředcích opravných již podaných dosud rozhodnuto, nebo bylo-li by po tom, kdy byla převzata správa, rozhodnuto soudy dříve příslušnými, ač příslušným se stal soud zdejší, předložiti jest spisy tomuto. Takové opravné prostředky budte posuzovány a o nich budiž jednáno podle práva, plativšího dosud v převzatém území.

Platební rozkaz, vydaný v řízení upomínacím (§§ 688 a násl. něm. civ. ř. s.) a doručeny přede dnem, kdy nově zavedené zákony nabyly účinnosti, stane se vykonatelným, nebude-li do 14 dnův od tohoto dne podán odpor u soudu nyní

příslušného; nepozbývá již moci uplynutím 6měsíční lhůty, § 701 něm. civ. ř. s.

2. Dosavadním soudem vydané rozsudky a jiná rozhodnutí, jež nabyly právní moci dříve, než nabylo toto nařízení účinnosti, nebo po tom proto, že nebyl podán opravný prostředek, nebo podaný byl odvolán, jsou exekučními tituly po rozumu exek. řádu ze dne 27. května 1896, č. 79 ř. z.; podle nich může povolena býti exekuce soudem příslušným podle tohoto řádu, aniž je potřebí vykonávacího rozsudku.

Exekuce vykonává se po dni účinnosti tohoto nařízení podle zákona nově zavedeného. Pro ni platí obdobně ustanovení čl. XXXI.—XXXIX. uv. zák. k ex. řádu ze dne 27. května 1896, č. 78 ř. z.

3. Zahájené konkursní řízení o jmění, ležícím v území postoupeném (§ 238 něm. konk. řádu) provede konkursní soud dosavadního práva podle tohoto, nepodá-li ve třech nedělích od doby, kdy toto nařízení nabude účinnosti, správce konkursní návrh, aby nastoupil soud příslušný podle konkursního řádu ze dne 10. prosince 1914, č. 337 ř. z., a neusnese-li se na tom v dalších 14 dnech většina věřitelů čítaná podle výše pohledávek. Konkurs skončí se podle dosavadního práva.

4. Řízení nesporné (pozůstalostní, zbavení svéprávnosti a pod.) provede příslušný soud podle nově zavedených zákonů po dni, kdy nabylo účinnosti toto nařízení, i když bylo zahájeno podle dřívějšího práva.

§ 6.

Ustanovení trestního zákona ze dne 27. května 1852, č. 117 ř. z., a veškerých vedlejších a doplňovacích zákonů, může se užíti také při vyhledávání již zahájených a všech trestních činech spáchaných před účinností tohoto nařízení jen potud, pokud podle nových zákonů nejsou přísněji posuzovány, nežli podle práva dříve tam plativšího.

§ 7.

Uznává se vykonatelnost pravoplatných trestních rozsudkův a trestních příkazů, které vydaly soudy, nebo ve své trestní pravomoci policejní úřady, na převzatém území, nebo jiné soudy, nebo policejní úřady státu, k němuž území toto náleželo, proti občanům, příslušným do některé obce na tomto území.

Trestní rozsudky (příkazy) budou vykonány podle nového trestního řádu (z 23. května 1873, č. 119 ř. z.), a kdyby ho nebylo možno užíti, podle ustanovení dříve platného trestního řádu. Při tom budou tresty, uložené podle německého trestního zákona ze dne 31. května 1870, vyko-

nány takto: Trest káznice (Zuchthausstrafe) jako těžký žalář; trest pevnostní vazby (Festungshaft), uložené na čin, na který je v německém trestním zákoně stanovena doba delší pěti let, jako jednoduchý žalář; v ostatních případech pevnostní vazba, jakož i vězení (Gefängnisstrafe) jako tuhé vězení, a vazba (Haft) jako jednoduché vězení.

Stejným způsobem budiž postupováno, kdyby podle § 6 tohoto zákona bylo potřeba užití práva plativšího dříve na převzatém území.

§ 8.

Nebyl-li v trestním rozsudku (příkaze) stanoven trest, který nastoupiti má na místě uloženého peněžitého trestu, kdyby byl nedobytný, určí jej dodatečně podle ustanovení dřívějšího trestního zákona soud, nastoupivší na místě soudu, který vynesl rozsudek (příkaz).

Vyslovené zbavení čestných občanských práv podle §§ 32—36 německého trestního zákona jeví účinky § 26 nově zavedeného trestního zákona.

Policejní dozor, nařízený podle dřívějších zákonů, přechází v policejní dozor podle zákona ze dne 10. května 1873, č. 108 ř. z. Uplynula-li v den převzetí území doba, stanovená v tomto zákoně pro nejdelší trvání policejního dozoru, pomíjí toto opatření.

§ 9.

Trestní stíhání činu, který byl spáchán za platnosti dřívějšího zákona, promlčuje se ve lhůtách stanovených v novém zákoně jen tehdy, neustanovoval-li dřívější zákon kratší lhůty.

Promlčení trestu pravoplatně uloženého jest vázáno ustanoveními §§ 67—72 německého trestního zákona.

§ 10.

V trestním řízení, které v den účinnosti tohoto nařízení není skončeno rozsudkem anebo není konečně zastaveno ve smyslu §§ 90 a 112 tr. ř. (§ 168 německého trestního řádu), bude dále pokračováno podle nového trestního řádu. Za počaté hlavní líčení budiž provedeno znova.

Podané opravné prostředky buďte vyřízeny podle nového trestního řádu, a jen, kdyby nebylo možno těchto ustanovení užití, podle dřívějšího trestního řádu.

Lhůty k opravným prostředkům proti soudním rozhodnutím, nenabyvším dosud právní moci, řídí se ustanovením dřívějšího trestního řádu.

Rovněž důvody opravných prostředků posuzují se podle dřívějšího trestního řádu.

§ 11.

Ministr spravedlnosti se zmocňuje, aby nařízením vydal podrobná přechodná ustanovení podle zásad vyslovených shora, kdyby jich pro některý obor soudnictví zvláště bylo třeba.

§ 12.

Toto nařízení nabývá účinnosti dne 1. května 1920. Je provéstí náleží ministru spravedlnosti.

Dr. Veselý v. r.,

v zastoupení ministerského předsedy a jako ministr spravedlnosti.

Sonntág v. r.

Habrman v. r.

Klofáč v. r.

Houdek v. r.

Dr. Beneš v. r.

Staněk v. r.

Dr. Heidler v. r.

Prášek v. r.

Dr. Winter v. r.

Dr. Franke v. r.

Čís. 153.

Nařízení správce zemské správy politické na Moravě ze dne 8. března 1920,

kterým se stanoví nejvyšší cena chleba na Moravě.

§ 1.

Prodejní cena za bochník chleba ve váze 1 kg 75 dkg z 1 kg 25 dkg mouky nesmí v drobném prodeji přesahovati K 2— bez rozdílu mezi místy s potravní daní a ostatními.

Skrojky chleba, jež se prodávati smějí hostům v jídelnách, musí vážit 70 g a prodejní cena jejich nesmí převyšovati 10 h.

§ 2.

Toto nařízení vztahuje se na Moravu s vyjmutím politického okresu mor. ostravského a nabývá platnosti dnem 8. března 1920.

Současně pozbývá platnosti § 2 nařízení správce zemské správy politické na Moravě ze dne 11. prosince 1919, čís. 160 z. a n. z.

Správce zemské správy politické:

Černý v. r.